

СІЛЬСЬКА РАДА НЕ ВЛАДА?

У матеріалі «Ось вам і самоврядування», опублікованому в № 39 від 18-25 вересня 2014 року, були наведені факти, що свідчать про безправність Прибузької сільської ради Доманівського району. Проте в результаті виснажливої судової тяганини сільському голові Віктору Матюценку разом із місцевими депутатами все ж вдалося домогтися справедливості та повернути громаді частину земельної ділянки, розташованої на прибережній смузі річки Південний Буг.

Земельна ділянка «виросла» як на дріжджах

Нагадаємо, що у травні 2012 року жителька села Прибужжя Любов Гудз придбала житловий будинок, що розміщується на земельній ділянці площею 0,13 га. Того ж року рішенням сесії Прибузької сільської ради їй був наданий дозвіл на виготовлення технічної документації на земельну ділянку аналогічної площі. Як сказано в матеріалах судової справи, у грудні 2012-го Л.В. Гудз отримала всю необхідну техдокументацію і звернулася до сільради із заявою про її затвердження.

Проте депутати відмовилися її затверджувати, бо виявилось, що розмір ділянки збільшився із 0,13 га до 0,1672 га, хоча попереднім рішенням сесії надавався дозвіл на виготовлення документації на ділянку меншої площі. Своєю відмовою депутати аргументували тим, що частина земельної ділянки опинилася на території прибережної смуги річки Південний Буг. До уваги було взято й колективне звернення жителів села Прибужжя, які просили не затверджувати технічну документацію на ділянку зі збільшеним розміром, оскільки тоді її межі доходять до берега річки, перешкоджаючи вільному доступу до водойми.

Попри відмову в затвердженні документації, відділ Держземкадастру у Доманівському районі присвоїв земельній ділянці площею 0,1672 га інший кадастровий номер та рекомендував сільській раді прийняти рішення про затвердження технічної документації. Як пояснили в установі, розбіжності в ідентифікації земельної ділянки виникли з двох причин: по-перше, при видачі Державного акта на право приватної власності на землю попередній власниці виміри земельної ділянки проводилися без застосування геодезичних приладів; по-друге, кадастровий номер ділянки визначався вручну, без застосування відповідних програм, проте з 2013 року його визначення відбувається за допомогою програмного забезпечення Державного земельного кадастру.

Не погодившись із рішенням депутатів, жителька Прибужжя оскаржила його в судовому порядку. У суді сільський голова Віктор Матюценко намагався пояснити, що на спірну земельну ділянку вже є Державний акт, виданий попередньому власникові, в якому вказаний її розмір – 0,13 га, тому Любов Гудз при купівлі житлового будинку може набути права власності на земельну ділянку такого ж розміру. Окрім того, попередня її власниця (а

бути зацікавленими особами. На підтвердження свого судження він розповів, що через кілька тижнів після винесення ухвали до сільради із заявою про збільшення розміру її земельної ділянки з 0,08 до 0,15 га звернулася й Г.С. Білоконь, яка проживає по сусідству з позивачкою.

Окрім того, в апеляційній скарзі Віктора Матюценко сказано, що технічну документацію на

потім і сама Любов Василівна) сплачували податок за земельну ділянку площею саме 0,13 га. Проте Доманівський районний суд задовольнив позовні вимоги Л. Гудз у повному обсязі, визнавши її власницею земельної ділянки площею 0,1672 га.

Судові баталії увінчалися успіхом

Після поразки в суді депутати Прибузької сільради зовсім зневірилися, а деякі взагалі відмовилися відвідувати сесійні засідання, адже зрозуміли, що від їх рішення нічого не залежить, розповідає Віктор Матюценко. Тож сільський голова вирішив йти до кінця, оскарживши рішення районного суду у вищій інстанції. З проханням захистити інтереси прибузької громади в суді він звернувся до районного прокурора, проте отримав відмову. За власні кошти Віктор Володимирович найняв приватного адвоката, який допоміг підготувати апеляційну скаргу. На засідання Апеляційного суду Миколаївської області, яке відбулося на початку грудня, В. Матюценко прибув у супроводі шістьох депутатів (М.М. Котолуба, М.В. Курія, О.В. Ілляша, В.М. Горщука, А.О. Стрільця, В.В. Матюценка), котрі не побажали стати на захист прав своєї громади.

Під час судових дебатів Віктор Володимирович зауважив, що, визнаючи за Л.В. Гудз право власності на земельну ділянку площею 0,1672 га, Доманівський районний суд своїм рішенням не скасував Державний акт на право приватної власності, виданий попередній власниці. «Якщо ж вважати, що цей документ скасовується автоматично, то виходить, що тепер недійсними є й інші державні акти, видані пізніше», – говорить сільський голова. Також, за його словами, районний суд не врахував, що сусіди Л. Гудз, які виступили свідками в даній справі, можуть

земельну ділянку площею 0,1672 га Любов Гудз подала на затвердження до Прибузької сільради в 2012 році (не в 2013-му), а, за інформацією відділу Держземкадастру у Доманівському районі, тоді визначення кадастрового номера здійснювалося вручну. Намагаючись довести порушення, допущені місцевим відділом Держземкадастру, В. Матюценко спирався на Закон України «Про Державний земельний кадастр», а саме – на с. 21 п. 12, в якій зазначено, що відомості про земельну ділянку вносяться до Державного земельного кадастру лише після того, як органи місцевого самоврядування затвердили відповідну технічну документацію. На його думку, Л.В. Гудз навмисно не зареєструвала право власності на земельну ділянку, тому що заздалегідь планувала збільшити її площу на 0,0372 га, встановивши огорожу на прибережній зоні.

У результаті колегія суддів судової палати Апеляційного суду визнала, що суд першої інстанції як слід не з'ясував усіх обставин справи, та задовольнила апеляційну скаргу сільської ради, скасувавши рішення, прийняте Доманівським районним судом. Таким чином суд залишив за Л. Гудз право власності на земельну ділянку площею 0,13 га. Прибузький сільський голова Віктор Матюценко сподівається, що тепер, коли вдалося домогтися справедливості, депутати все ж таки зберуться на сесію, затвердять бюджет на наступний рік та з новими силами приступлять до вирішення нагальних питань місцевої громади.

У результаті колегія суддів судової палати Апеляційного суду визнала, що суд першої інстанції як слід не з'ясував усіх обставин справи, та задовольнила апеляційну скаргу сільської ради, скасувавши рішення, прийняте Доманівським районним судом. Таким чином суд залишив за Л. Гудз право власності на земельну ділянку площею 0,13 га. Прибузький сільський голова Віктор Матюценко сподівається, що тепер, коли вдалося домогтися справедливості, депутати все ж таки зберуться на сесію, затвердять бюджет на наступний рік та з новими силами приступлять до вирішення нагальних питань місцевої громади.

У результаті колегія суддів судової палати Апеляційного суду визнала, що суд першої інстанції як слід не з'ясував усіх обставин справи, та задовольнила апеляційну скаргу сільської ради, скасувавши рішення, прийняте Доманівським районним судом. Таким чином суд залишив за Л. Гудз право власності на земельну ділянку площею 0,13 га. Прибузький сільський голова Віктор Матюценко сподівається, що тепер, коли вдалося домогтися справедливості, депутати все ж таки зберуться на сесію, затвердять бюджет на наступний рік та з новими силами приступлять до вирішення нагальних питань місцевої громади.

Усе впирається в гроші

У попередньому матеріалі ми розповідали й про інші проблеми, з якими зіткнулися місце-

ві депутати. Найбільш болюча – це ремонт місцевого Будинку культури. Як повідомила заступник голови облдержадміністрації Оксана Янішевська, протягом 2006-2007 років підрядною організацією «Тарас» були виконані роботи з реконструкції БК на суму 1020,611 тис. грн. «У ході будівництва виникли додаткові роботи, невраховані проектом, а саме: зміцнення несучих глинобитних стін і прорізів металевими обоймами, заміна пошкоджених грибок дерев'яних конструкцій підлоги та інші роботи, виконання яких було обов'язковим, але в результаті збільшилася кошторисна вартість об'єкта. У зв'язку з відсутністю фінансування роботи на об'єкті припинено, що привело до часткового руйнування фактично виконаних робіт під тиском природних факторів», – пояснила в офіційному листі О. Янішевська.

Наразі даний об'єкт знаходиться на балансі управління капітального будівництва ОДА як незавершене будівництво, залишок кошторисної вартості становить 389,1 тис. грн. (за цінами 2007 року). «Управління надані всі документи для передачі Прибузького будинку культури на баланс сільради. Але сільський голова В. Матюценко відмовився підписувати надані документи, мотивуючи це тим, що встановлене обладнання застаріле і потребує заміни, – зауважила Оксана Альбінівна. – Разом з тим робочою групою управління капітального будівництва при виїзді на місце зафіксовано, що на об'єкті ведуться несанкціоновані ремонтно-будівельні роботи». За наявності відкоригованої та затвердженої проектно-кошторисної документації «можливо розглянути питання про фінансування робіт із реконструкції Будинку культури», констатували в облдержадміністрації.

Також у відповідь на наш лист заступник голови ОДА О. Янішевська повідомила, що орендна плата за землю, яку зобов'язаний сплачувати Прибузький гранітний кар'єр, розташований на території сільради, занижена, а грошова оцінка земельної ділянки оформлена з порушенням чинного законодавства. Слід зазначити, що дане підприємство вже заборгувало сільраді кругленьку суму та й надалі продовжує працювати поза рамками закону. «Наразі матеріали по даному питанню розглядаються районною та обласною прокуратурою», – наголосила Оксана Альбінівна.

Поінформувала вона й щодо ситуації, яка склалася з місцевим пасовищем. У 2008 році тодішня голова Доманівської РДА О.Г. Сохань своїм розпорядженням надала 20-ти одеситам 38 га земель, розташованих на території сільради, начебто для ведення особистих селянських господарств. Того ж року громадяни продали свої земельні ділянки ТОВ «Ростгранкар'єр», сказано в офіційному листі. «Дані земельні ділянки відносяться до земель сільгосппризначення, їх не можна розорювати, а використовувати лише для сінокошення та випасання худоби. Для проведення геологорозвідувальних робіт ці ділянки не надавалися і документів, які б посвідчували зміну їх цільового призначення, не існує», – констатує заступник голови ОДА.

А можливо, рід у тім, що ці роботи ведуться незаконно та «в обхід» не лише сільраді, а й обласному виконавчому органу? Тож цю публікацію редакція направляє в обласну прокуратуру – на реагування.

■ Анна НІКУЛІНА

Прес-конференція Підставили плече громадянам зі Сходу

Ринок праці Миколаївщини у 2014 році характеризується незначним зростанням зареєстрованого безробіття та скороченням попиту на робочу силу. Це стало відомо під час прес-конференції директора обласної служби зайнятості Олени Димчишиної.

Так, згідно з прогнозами протягом поточного року до центрів зайнятості області у пошуках роботи звернеться 66,3 тисячі осіб, тоді як торік цей показник становив 65,4 тис. чоловік. До кінця року планується працевлаштувати понад 26 тисяч громадян. За 2014 рік середньомісячний розмір допомоги по безробіттю складає 1024 грн., що на 6 відсотків більше проти попереднього року. При цьому грошова допомога безробітним виплачується практично без затримок. Мають зиск від співпраці з державною службою зайнятості й роботодавці – цього року їм компенсовано єдиний соціальний внесок на суму 1 мільйон 660 тисяч гривень.

Вагомим чинником підтримки людей, які залишилися без роботи, є організація громадських робіт. Цього року завдяки цьому дещо поліпили власне матеріальне становище 4149 громадян, а на ці цілі було витрачено 4 мільйони 170 тисяч гривень. Ще 3370 громадян були залучені до тимчасових робіт за кошти роботодавців.

Особлива увага приділялася безробітним з числа осіб, які мають додаткові гарантії у працевлаштуванні. У 2014 році вже працевлаштовано 5308 таких осіб. «Характерною тенденцією часу є те, що чимало молодих людей з інвалідністю активно шукають роботу, – відзначила О. Димчишина. – І питання не тільки в грошах, а й у тому, що люди прагнуть реалізуватися та приносити користь суспільству».

Звичайно, не залишилися наодинці зі своїми проблемами й вимушені переселенці з Донбасу та Автономної Республіки Крим. З 1 березня до 15 грудня до центрів зайнятості у пошуках роботи та для отримання допомоги по безробіттю звернулися 745 громадян. Із них 207 осіб працевлаштовані, 33 людини брали участь у громадських роботах, а 31 безробітний виявив бажання підвищити власну конкурентоспроможність на ринку праці шляхом проходження профнавчання. Найкращими по роботі з переселенцями є Центральний та Баштанський районні, Очаківський міський районні центри зайнятості.

■ Андрій ТЮРІН

